

Ref/ No.: 1911-1
19 November, 2021

Mr. Emmanuel Macron,
The President of the French Republic

Dear Mr. President,

I would like to take this opportunity to express my deepest respect and to draw your attention to the following:

The opinion of the French leadership on what is happening in our country has a certain influence on the decisions that are taken by Ukrainian authorities. Unfortunately, I would not say it is a decisive influence, because for some time now Ukrainian authorities have decided that they are entitled to dictate their terms to their Western partners. There is no clear explanation to their position: why, in fact, is France obliged to solve problems that Ukraine should be solving by its own efforts? That is, if it is the issue of peace in Donbas, then Ukrainian authorities urge Paris to continue its pressure on the Kremlin. But when it is the issue of the rights and freedoms obligatory in the democratic world (in particular, the right to freedom of speech), Ukrainian authorities expect France to ask no questions about how they are respected in Ukraine. I have a different opinion in this regard. And here's why.

I belong to a generation which knows very well the price of restrictions of free speech. This is actually why the USSR collapsed. The suppression of this right is detrimental to any system, and it seemed to me that in the 30th year of independent Ukraine, any regime that comes to power in my country would accept this truth as immutable. Unfortunately, I was wrong.

The current Ukrainian authorities, acting solely in their own political interests, do not care about free media. In February this year, Ukrainian President Volodymyr Zelensky, violating the principle of the rule of law and without any trial, authorized the closure of four TV channels - 112 Ukraine, NewsOne, ZIK and later on - First Independent, which provided news to millions of viewers, including opinions of opposition politicians. These channels maintained a balance of opinions, thus demonstrating their adherence to the standards of journalism in a democratic society. Enough time has passed since then to understand the erroneousness of this decision. But unfortunately, President Zelensky has done nothing to restore the rule of law.

Also very recently, the Ukrainian public broadcaster, the TV channel UA:Pershiy, accused the Office of the President of Ukraine of "longstanding and rigid" ultimatums regarding the participation of MPs in television programs, and also of "imposing conditions on the

editorial boards of the television channel." In addition, Radio Liberty almost got included to the list of media outlets that suffered from the actions of the Ukrainian authorities, and only a significant public outcry forced the authorities to stop protecting the Chairman of the Board of a state bank and its employees, who attacked the crew of the "Schemes" investigative journalism program. Finally, by illegally imposing sanctions, the authorities stopped the work of a number of popular Internet media, in particular Strana.ua and Shariy.net, and currently they are under the threat of full destruction.

It is noteworthy that the President of Ukraine has done little to nothing to guarantee the safety of journalists. This year there has been a record number of attacks on media workers and this trend is not going down - the perpetrators are held accountable only in exceptional cases.

France has always been an example to us of what a high price one has to pay for freedom, and how one should cherish its achievements.

I am asking you, Mr. President, to draw the attention of your Ukrainian colleague, Mr. President Zelensky, to the inadmissibility of infringements on freedom of speech. I am sure that your opinion on this issue will help my country to get closer to European standards that President Zelensky declares he adheres to.

Best regards,

Hanna Herman,

Chairperson of the Supervisory Board of the Foundation for Protection of The Freedom of Speech

Пану Емманюелю Макрону,
Президенту Франції

Шановний пане Президенте,

Думка французького керівництва щодо того, що відбувається в нашій країні, має певний вплив на рішення, які ухвалюються у владних структурах України. Я не скажу, що вирішальне, тому що з деяких пір ці структури вирішили, що вправі диктувати західним партнерам свої умови. За відсутності чіткої відповіді на запитання: чому, власне, Франція, зобов'язана вирішувати проблеми, які Україна повинна вирішувати власними силами? Тобто, якщо йдеться про мир на Донбасі, то Парижу варто продовжувати тиснути на Кремль. Але якщо при цьому Франція поцікавиться, а як йдуть справи з дотриманням прав і свобод громадян, які зобов'язують у демократичному світі, зокрема права на свободу слова, то це Єлисейський палац хвилювати не повинно. Дозволю собі не погодитися з цією думкою. І ось чому.

Я належу до покоління, яке добре знає, яка ціна обмеження свободи слова. Власне через це розвалився СРСР. Утиск цього права згубний для будь-якої системи, і мені здавалося, що на тридцятому році існування незалежної України будь-який режим, який приходить до влади в моїй країні, приймає цю істину як непорушну. Але, на жаль, я помилялася.

Нинішня влада, діючи суто у власних політичних інтересах, не обтяжує себе турботою про вільні медіа. У лютому цього року Президент України Володимир Зеленський, порушивши принцип верховенства права, в позасудовому порядку санкціонував закриття чотирьох телевізійних каналів «112 Україна», «Ньюзван», «Зік» і пізніше - «Першого Незалежного», які інформували свої багатомільйонні аудиторії, зокрема і про думки опозиційних політиків. При цьому дані канали дотримувалися балансу думок, демонструючи таким чином свою прихильність стандартам журналістики в демократичному суспільстві. З тих пір пройшло достатньо часу, щоб зрозуміти помилковість цього рішення. Але, на жаль, Президент Зеленський не зробив нічого, щоб повернути верховенство закону і права.

Також зовсім недавно український суспільний мовник-телеканал "UA: Перший" звинуватив Офіс Президента України в тому, що той "давно і жорстко" ставить ультиматуми щодо присутності народних депутатів у телевізійному ефірі, а також "висуває умови редакціям телеканалу". Крім того, до списку ЗМІ, які постраждали від дій української влади, ледь не потрапило «Радіо «Свобода», і лише значний суспільний резонанс змусив владу відмовитися від вигороджування голови правління

одного з державних банків і його співробітників, які напали на знімальну групу програми журналістських розслідувань «Схеми». І нарешті, за допомогою незаконного запровадження санкцій влада зупинила роботу і загрожує повним знищенням низки популярних інтернет-видань, зокрема, "Страна.юа" і "Шарий.net".

Необхідно відзначити, що Президент України не зробив практично нічого і для гарантування безпеки роботи журналістів. Цього року зафіксовано рекордну кількість нападів на співробітників медіа, і ця тенденція не зменшується, оскільки винні притягуються до відповідальності лише у виняткових випадках.

Франція завжди була для нас прикладом того, яку високу ціну доводиться платити за свободу і як дбайливо варто ставитися до її завоювань.

Звертаюся до Вас, пане Президенте, з проханням звернути увагу вашого українського колеги пана Президента Зеленського на неприпустимість утиску свободи слова. Впевнена, що Ваша думка щодо даної проблеми допоможе моїй країні скоротити шлях до європейських стандартів, прихильність яким Президент Зеленський невпинно декларує.

З повагою,

Ганна Герман,

голова Наглядової ради Фонду захисту свободи слова